

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Юрченка Сергія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
23 січня 2020 року
№ 16-1(П)/2020

Справа № 3-3/2020(4/2020)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого,
Касмініна Олександра Володимировича,
Юровської Галини Валентинівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Юрченка Сергія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Юрченко С.В. із клопотанням визнати такими, що не відповідають частині другій статті 3, статті 8, частинам першій, другій статті 22 Конституції України

(є неконституційними), положення частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс), відповідно до яких „під час розгляду справи в касаційному порядку суд перевіряє в межах касаційної скарги правильність застосування судом першої або апеляційної інстанції норм матеріального чи процесуального права і не може встановлювати або (та) вважати доведеними обставини, що не були встановлені в рішенні чи відкинуті ним, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, про перевагу одних доказів над іншими“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що обмеження, встановлені частиною першою статті 400 Кодексу, позбавляють його гарантованого частиною шостою статті 43 Конституції України захисту від незаконного звільнення.

Рішенням Прилуцького міськрайонного суду Чернігівської області від 13 грудня 2017 року у задоволенні позовних вимог (уточнених) Юрченка С.В. до Публічного акціонерного товариства „Укрнафта“ про визнання наказу про звільнення незаконним, поновлення на роботі та стягнення середньомісячного заробітку за час вимушеного прогулу відмовлено.

Постановою Апеляційного суду Чернігівської області від 14 березня 2018 року вказане рішення частково скасовано, визнано незаконними дії Публічного акціонерного товариства „Укрнафта“ щодо звернення до виконання наказу про утримання із заробітної плати Юрченка С.В. коштів у сумі 720,30 грн та стягнуто на його користь моральну шкоду в сумі 100,00 гривень.

Постановою Верховного Суду від 10 жовтня 2019 року касаційну скаргу Юрченка С.В. залишено без задоволення, рішення Прилуцького міськрайонного суду Чернігівської області від 13 грудня 2017 року та постанову Апеляційного суду Чернігівської області від 14 березня 2018 року – без змін.

На підтвердження своєї позиції щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу автор клопотання посилається на Конституцію України,

Кодекс, Кодекс законів про працю України, Закон України „Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності“, постанову Пленуму Верховного Суду України „Про практику розгляду судами трудових спорів“ від 6 листопада 1992 року № 9, рішення Прилуцького міськрайонного суду Чернігівської області в інших справах, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

У Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що, порушуючи питання про визнання неконституційними положень частини першої статті 400 Кодексу в цілому, Юрченко С.В. фактично оспорує конституційність положення вказаної норми, яким передбачено, що під час розгляду справи в касаційному порядку суд „не може встановлювати або (та) вважати доведеними обставини, що не були встановлені в рішенні чи відкинуті ним, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, про перевагу одних доказів над іншими“, що свідчить про його незгоду із законодавчим регулюванням розгляду справи судом касаційної інстанції та постановою Верховного Суду від 10 жовтня 2019 року.

Крім того, автор клопотання не зазначив, у чому саме полягає невідповідність оспорюваних положень Кодексу частині другій статті 3,

статті 8, частинам першій, другій статті 22 Конституції України, а обмежився їх цитуванням.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Юрченка Сергія Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини першої статті 400 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**